

Forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel

(2001/C 62 E/24)

KOM(2000) 854 endlig udg./2 — 2001/0024(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. januar 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, artikel 31, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres⁽¹⁾, Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000, Kommissionens Resultattavle⁽²⁾ og Europa-Parlamentets resolution af 19. maj 2000⁽³⁾ omtaler eller opfordrer til gennemførelse af lovgivning til bekæmpelse af menneskehandel, herunder fælles definitioner, fælles regler for, hvad der er strafbart, og fælles sanktioner.

(2) Den fælles aktion af 24. februar 1997 om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn⁽⁴⁾ bør følges op af yderligere lovgivning, som tager højde for medlemsstaternes divergerende juridiske indfaldsvinkler og bidrager til udvikling af et effektivt retligt og politimæssigt samarbejde til bekæmpelse af menneskehandel.

(3) Menneskehandel er en alvorlig krænkelse af grundlæggende menneskerettigheder og menneskets værdighed og indebærer hensynsløs adfærd som for eksempel misbrug af og bedrag mod særligt udsatte personer såvel som anvendelse af vold, trusler, gældsbindinger og tvang.

(4) Det betydningsfulde arbejde, der udføres af internationale organisationer, navnlig FN, bør støttes af Den Europæiske Unions arbejde.

(5) Det er nødvendigt, at den alvorlige forbrydelse menneskehandel tackles ved en generel fremgangsmåde, hvori fælles grundelementer i alle medlemsstaters straffelove, herunder sanktioner der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, udgør et hele sammen med det bredest mulige retlige samarbejde. I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet begrænser denne rammeafgørelse sig til det absolutte minimum med henblik på at opfylde disse målsætninger på europæisk plan og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt herfor.

(6) Det er nødvendigt at indføre sanktioner over for gerningsmændene, der er tilstrækkeligt strenge til, at menneskehandel omfattes af de instrumenter, der allerede er vedtaget med henblik på bekæmpelse af organiseret kriminalitet, som f.eks. den fælles aktion 98/699/RIA⁽⁵⁾ vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold og den fælles aktion 98/733/RIA⁽⁶⁾ om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater.

(7) Denne rammeafgørelse bør bidrage til at bekæmpe og forebygge menneskehandel ved at supplere de instrumenter, der er vedtaget af Rådet, som f.eks. den fælles aktion 96/700/RIA⁽⁷⁾ om iværksættelse af et tilskyndelses- og udvekslingsprogram til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn (STOP), den fælles aktion 96/748/RIA⁽⁸⁾ om udvidelse af Europols Narkotikaenheds mandat, Rådets og Europa-Parlamentets beslutning 293/2000/EC⁽⁹⁾ om Daphne-programmet om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder, den fælles aktion 98/428/RIA⁽¹⁰⁾ om oprettelse af et europæisk retligt netværk, den fælles aktion 96/277/RIA⁽¹¹⁾ om udveksling af retsmedsmand som forbindelsespersoner med henblik på at forbedre det retlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater samt den fælles aktion 98/427/RIA⁽¹²⁾ om god praksis i forbindelse med gensidig retshjælp i straffesager —

(¹) EFT C 19 af 23.1.1999.

(²) KOM(2000) 167 endelig, s. 2.4 Forvaltning af indvandrerstrømme og s. 4.3 Bekæmpelse af visse former for kriminalitet.

(³) A5-0127/2000.

(⁴) EFT L 63 af 4.3.1997.

(⁵) EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1.

(⁶) EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

(⁷) EFT L 322 af 12.12.1996.

(⁸) EFT L 342 af 31.12.1996.

(⁹) EFT L 34 af 9.2.2000.

(¹⁰) EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4.

(¹¹) EFT L 105 af 27.4.1996.

(¹²) EFT L 191 af 7.7.1998.

TRUFFET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Lovovertrædelser vedrørende menneskehandel med udnyttelse som arbejdskraft til formål

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at rekruttering, transport eller overførsel af en person, herunder at holde personen skjult med efterfølgende modtagelse og overdragelse af kontrol med ham eller hende, er en strafbar handling, hvor den pågældendes grundlæggende rettigheder er blevet eller fortsat bliver undertrykt med henblik på udnyttelse af personen til produktion af varer eller til tjenesteydelser, som er i strid med arbejdsstandarder for arbejdsforhold, lønninger og sundhed og sikkerhed, og:

- a) hvor der er tale om tvang, magt eller trusler, herunder bortførelse, eller
- b) hvor der er tale om bedrag eller svindel, eller
- c) hvor der er tale om magtmisbrug, påvirkning eller pressio, eller
- d) hvor der er tale om andre former for misbrug.

Artikel 2

Overtrædelser vedrørende menneskehandel med seksuel udnyttelse til formål

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at rekruttering, transport eller overførsel af en person, herunder at holde personen skjult med efterfølgende modtagelse og overdragelse af kontrol med ham eller hende er en strafbar handling, hvor formålet er at udnytte den pågældende til prostitution, i pornografiske forestillinger og til produktion af pornografisk materiale, og:

- a) hvor der er tale om tvang, magt eller trusler, herunder bortførelse, eller
- b) hvor der er tale om bedrag eller svindel, eller
- c) hvor der er tale om magtmisbrug, påvirkning eller pressio, eller
- d) hvor der er tale om andre former for misbrug.

Artikel 3

Anstiftelse, medvirken, tilskyndelse og forsøg

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse, medvirken, tilskyndelse til og forsøg på at begå en af de i artikel 1 og 2 omhandlede lovovertrædelser er strafbare handlinger.

Artikel 4

Sanktioner og skærpene omstændigheder

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 1, 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i

et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder fængselsstraffe med en maksimumstraf på mindst seks år.

2. Uden at det påvirker yderligere definitioner i national lovgivning, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en af de i artikel 1, 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med fængsel med en maksimumstraf på mindst ti år, når den:

- indebærer særlig hensynsløs adfærd, eller
- medfører væsentlig profit, eller
- begås inden for en kriminel organisation.

Artikel 5

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige for en af de i artikel 1, 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser, som begås for deres vindings skyld af en hvilken som helst person, hvad enten denne handler som individ eller som en del af den juridiske person, som har en ledende stilling inden for den juridiske person, og som er baseret på:

- a) repræsentationsbeføjelser for den juridiske person, eller
- b) beslutningsbeføjelser på vegne af den juridiske person, eller
- c) beføjelser til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person kan kræves til ansvar, hvor manglende opsyn eller kontrol fra en i stk. 1 omhandlet persons side har gjort det muligt for en person underlagt denne juridiske person at begå en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 1, 2 og 3 til gavn for denne.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetsforfølgning af fysiske personer, der optræder som gerningsmænd, anstiftere eller medskyldige i en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 1, 2 og 3.

4. I forbindelse med denne rammeafgørelse skal der ved »juridisk person« forstås enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, undtagen stater eller andre offentlige organer, der udøver statslig myndighed, samt offentlige internationale organisationer.

Artikel 6

Sanktioner mod juridiske personer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der holdes ansvarlig i henhold til artikel 5, kan idømmes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, og som omfatter strafferetlig eller civilretlig bødestraf og kan omfatte andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra retten til offentlige ydelser eller offentlig støtte, eller
- b) midlertidig eller permanent fratagelse af retten til at udøve erhvervsaktiviteter, eller
- c) anbringelse under retligt tilsyn, eller
- d) opløsning efter retskendelse, eller
- e) midlertidig eller permanent lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

Artikel 7

Kompetence og retsforfølgning

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at godtgøre deres kompetence i forhold til en af de i artikel 1, 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser, hvor:
 - a) lovovertrædelsen begås helt eller delvis inden for den pågældende medlemsstats område, eller
 - b) lovovertræderen er statsborger i den pågældende medlemsstat, eller
 - c) lovovertrædelsen begås for vindings skyld til gavn for en juridisk person med hjemsted på den pågældende medlemsstats område.
2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke vil anvende, eller at den kun i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder vil anvende de kompetenceregler, der er opstillet i stk. 1, litra b) og c), for så vidt lovovertrædelsen er begået uden for dens område.
3. En medlemsstat, der i henhold til landets love ikke udleverer sine egne statsborgere, træffer de nødvendige foranstaltninger til at godtgøre sin kompetence i forhold til en af de i artikel 1, 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser og til, når det er hensigtsmæssigt, at retsforfølge sådanne, når de er begået af medlemsstatens egne statsborgere uden for dens område.
4. Medlemsstater, der beslutter at anvende stk. 2 underretter Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom, og hvor det er relevant med angivelse af de særlige tilfælde eller omstændigheder, hvor beslutningen gælder.

Artikel 8

Ofre

Medlemsstaterne sørger for, at et offer for en af de i denne rammeafgørelse omhandlede lovovertrædelser sikres tilstrækkelig retsbeskyttelse og en forsvarlig behandling under retsproceduren. Navnlig skal medlemsstaterne sikre, at straffetretlige undersøgelser og retsprocedurer ikke påfører ofret yderligere overlast.

Artikel 9

Samarbejde mellem medlemsstater

1. I overensstemmelse med de gældende konventioner, multilaterale eller bilaterale aftaler og ordninger yder medlemsstaterne i videst muligt omfang hinanden gensidig bistand i forbindelse med retssager vedrørende de i denne rammeafgørelse omhandlede lovovertrædelser.
2. Hvor flere medlemsstater har kompetence i forhold til de i denne rammeafgørelse omhandlede lovovertrædelser, konsulterer disse stater hinanden med henblik på en koordinering af deres bestræbelser på en effektiv retsforfølgning. Der gøres behørig brug af de eksisterende samarbejds mekanismer, som f.eks. retsbedsmænd som forbindelsespersoner og det europæiske retlige netværk.
3. Med henblik på udveksling af oplysninger i relation til de i artikel 1, 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser etablerer medlemsstaterne operationelle kontaktpunkter, eller de gør brug af eksisterende samarbejds mekanismer. Navnlig skal medlemsstaterne sikre, at Europol, inden for rammerne af dets beføjelser, inddrages i fuldt omfang.
4. Medlemsstaterne underretter Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen om deres udpegede kontaktpunkt til brug for udveksling af oplysninger om menneskehandel. Generalsekretariatet underretter de andre medlemsstater om de udpegede kontaktpunkter.

Artikel 10

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne rammeafgørelse senest den 31. december 2002.
2. Medlemsstaterne sender senest den 31. december 2002 Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de love og administrative bestemmelser, hvorved de gennemfører de forpligtelser, som pålægges ved denne rammeafgørelse. Rådet evaluerer senest den 30. juni 2004, efter en rapport udarbejdet af Generalsekretariatet for Rådet på grundlag af de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne, og en skriftlig rapport forelagt af Kommissionen, i hvilket omfang medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.

Artikel 11

Ophævelse af den fælles aktion 97/154/RIA

Den fælles aktion af 24. februar 1997 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn ophæves ved denne rammeafgørelse.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på datoen for dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.